

ג' שאו • בלינדון, בסוף החודש שעבר, הזמרת היהודיה ג'ודי גרלנד ובעלה הדיסקוסקים הקתולי, שהוא ידידה-מוזה-שנה, מייקי רינס, הצעיר ממנה ב-13 שנה (היא בת 48, הוא בן 35). אף-על-פי שהנישואין לא כל-כך חוקיים, מסני שגילי לא גמרה את הליכי גירושה מבעלה הקודם, הודיעה הזמרת כי הנישואין נערכו בכנסיה, באמי-צעתו של כומר ו-1 אגנו נשואים בעיני אלו-הים — אם גם לא בעיני החוק.

נותח • לאחר שנתגלה סרטן בריאתו הימנית, ספגלר ארלינגטון בראו (59), ה' ידוע יותר בשמו הבימתי — רוברט מיי-לור. ההודעה הרשמית על מצבו של ה' שחקן באה מפי אש-תו, אורסולה תיס, שהודיעה כי "הגני-דול הממארי נתגלה בבירור באוקטובר האחרון, כאשר ה' פשט בריאה הימנית של רוברט". טיילור כבר נותח לפני ש-נה, ונשאר מאושפן כמה חודשים בבית-החולים — אלא ש-או נמסר כאילו נר-תח בשל "זיהום בריאה". עתה מסת-בר כי הרופאים ידעו כבר אז מהי מחלתו. הם קטעו או חלק מן הריאה, על-מנת לעצור את התפשטות הגידול, אך ה' בבר שהניתוח לא הצליח.

טיילור

נחוג • יום-הולדתו ה-58 של ז'מן סוואייב, סוואייב, שנולד בלטיה ולמד באוניברסיטת ריגה, עלה לארץ ב-1935, ו' נבחר ב-1949 כנשיא הייבואנים והסיטונאים, היה חבר הכנסת השנייה והשלישית, וסגן שר המסחר והתעשייה, מכהן היום כנשיא התאחדות בעלי התעשייה.

ת בעה • פיצויים על הוצאת-ידיבה, מ' שני שבוטני קולנוע באמריקה, השחקנית ג'ודי אנדריוס. את אחד השבועונים תב-עה גילי על כי כתב כאילו היא מנהלת רומאן עם השחקן הכושל סידני פואטייה, ואילו את השני, על כי כתב שבתה הקטנה של גילי, אמה קיט, חלתה קשות כיוון ש-אינה יכולה לסבול את ארוסה של אמה — בלייק אדורס.

זכתה • בפרס במבי הזהב, שהוא ה' אוסקר הגרמני, בפעם השמינית ברציפות, השחקנית האיטלקיה סופיה לורן. הפרס ניתן לה בבית-מלון גדול בג'נבה, בנוכחות

סופיה לורן

קהל רב, והיתה זו הופעתה הפומבית ה' ראשונה של סופיה, לאחר הולדת בנה. טקס חלוקת הפרס קוצר במחצית, שעה, כי סופיה היתה צריכה לחזור לבית-החולים כדי להניק את בנה קרלו ג'וניור.

נפטר • בפתח-תקפה, בגיל 64, אחד ממייסדי בית-הספר הגבוה למשפט וכלכלה בתל-אביב, ותחן פרט ישראלי למשפט — פרופסור פלטיאל דייקן. דייקן, שהיה גם ממייסדי בית-משפט השלום הראשון בתל-אביב, לפני 45 שנה, נולד ברוסיה ולמד משפטים באוניברסיטת אוויסה, עלה ארצה ב-1921, עמד במבחנים שנערכו אז לעורכי-דין מן-ארץ, והתחיל לעבוד במיקצועו. הוא פיסס בארץ חיבורים רבים בשטח ה' חוק, שהמפורסמים בהם הם שישה כרכים על "דיני עונשין". ב-1947 נתמנה דייקן על-ידי המוסדות הלאומיים העליונים לחבר המועצה המשפטית שקדמה להקמת המדינה, ועם הק' מתה, הפך דייקן הסקולטה למשפטים ב' אוניברסיטת תל-אביב.

כתבה שניה בסידרה

מאת: נתן זהבי

חייבים לחפש סיבה אחרת — עמוקה יותר, שני חוקרים אמריקאים, קיפר ומוריץ, שחיברו מחקר על הסמים הפסיכודליים, קבעו שעישון הסמים בא כרי:

- לברוח מלחץ המציאות,
- למנוע הרגשות בלתי-נעימות,
- לשנות מצב פנימי של שעמום,
- להתקבל לקבוצה ולהרגיש השתייכות,
- למרווד נגד סמכויות,
- לרכוש ביטחון עצמי,
- להיות יותר יצרני,
- לחפש חוויה רחבת או אסתטית,
- לספק יצר סקרנות.

ד"ר יצחק ברנץ, עולה חדש מאמריקה, שערך מסעם משרד הסעד מחקר על עישון חשיש בין הנוער הישראלי, סבור: "לכל אדם יש מטרה בחיים. החברה מגדירה את המט-רות הללו והאדם שואף להגיע אליהן. אם המטרות מושכות את היחיד אך אין הוא יכול להגיע אליהן בדרך הלגיטימית, הוא יחפש לו דרך אחרת להשיגן. כלומר: הוא יפרוש מהחברה שקבעה את המטרות.

"השתמש בטכניס פורש מהחברה. בזמן היותו מושפע מהסם הנורמות והמינהגים שלה אינם הליים עליו. הוא מרוצה במצבו, כי שוב אין קיימות בשבילו בעיות של השגת המטרות. ואז, כאשר הוא נמצא ב' מצבים קשים, חברתיים או אישיים, והוא אינו רוצה או אינו יכול להתמודד עימם או לפתור את בעיותיו, הוא עלול לפנות לסמים המביאים לכאורה להיעלמות הבעיות. שימוש בסמים בתנאים אלה מוגדר כבריחה או נסיגה."

★ ★ ★
א יך להסביר, אם כן, את הגל הגואה של שימוש בסמים? האם 100 אלף ה'

התנהגות

למיד השמונית, חושב שכונת בית הכרם בירושלים, הלבין מפחד. מי הלי-שין עליו? מי אמר למטרה שהיא מחזיק חשיש בביתו? וגרוע מזה: איך יסביר ל' הריו? מה יאמר אביו — הפקיד הבכיר? סמל-המטרה לבוש-האזרחית שאל את הבחור: "צריך לחפש בכל הבית — או שאתה נותן את ההומר?"

הבחור הביט באמו הנדהמת, ניכש למגי-רה של מיכתבתו, והוציא משם חבלה קט-נה של חשיש. רק כאשר הובא לפני שופט, לשיחורר כערבות, גילה מי הלשין עליו. הסתבר, כי החיפוש בדירתו נעשה על-פי בקשתה של מדינה זרה, בה יושב אחד מחבריו של ה' שמיניסט הירושלמי. הבחור הישראלי שלח לחברו כמה פירוורים של חשיש בתוך מיכ-תב; המיכתב נפתח על-ידי המכס של אותה מדינה — וזו פנתה למשטרת-ישראל.

★ ★ ★
ת ופעם זו אינה יוצאת-דופן בישראל — לא מבחינת ההברחה לחו"ל, ולא מבחינת עישון על-ידי תלמיד תיכון. ההברחה הקימעונאית של חשיש מישראל לאירופה או לאמריקה נעשית כיום חובבים. הסוחרים הבינלאומיים הגדולים עושים זאת ישר מלבנון או סוריה. ואילו מישראל מבריחים את החשיש, לרוב, צעירים אמריק-איים או אירופיים, שהגיעו ארצה כמתנדבים או תיירים — והחליטו להישאר בה.

אותם צעירים — שבאו ברום אחרי מלחמת ששת-הימים — הם אשר החזירו את עישון החשיש לקיבוצים. כשה היום למצוא קבוצת-נוער בקיבוץ, שאחד או יותר מחבריה לא ניסה את הסם — או אינו ממ-שיך לעשן אותו גם אחרי שהמתנדבים ה' רים הסתלקו.

המתנדבים והביטניקים למיניהם, שהתי-אהבו בשמש הישראלית, חיפשו כסף קל, שיוספק להם חשיש ויפטור אותם מעבודה גופנית. לאי-מעטים מהם מצאו את המקור בהברחת חשיש לתברים כחולל. יש הטול-חים אותו בגלילים דקים בתוך נרות-קידוש גדולות; יש הטומנים אותו בתוך מיסגרות; עץ עבות של ציורי רבנים מכובדים, ויש המחזירים אותו לתוך קופסו-שימורים ישראליים.

ואילו אל בני-גילם הישראלים הם העבירו את הרגליה-עישון. מזה שנים עישנו נערים חשיש בישראל. אבל היו אלה נערים מטוג מסוים מאוד; לרוב עבריינים צעירים, שההיכרות והראש-נה שלהם עם הסם נעשתה במסדות ל' עבריינים, או בחוגי העולם ההתחנך-שכונתיים. מאז מלחמת ששת-הימים השתנ-תה תמונה זו: הנוער "הטוב" — תלמידי גימנסיה וסטודנטים — הצטרף למעשירים.

סקר בלתי-רשמי בין הסטודנטים גילה, כי כיום מגיע מספר המעשנים בקאמפוס הירושלמי בלבד ל-1000.

★ ★ ★
מ ה דוחף אותם לעשן? אין כימעט אחד מהם שלא ישיב: "בהתחלה — הסקרנות". אבל כאשר הוא ממשיך לעשן,

סקר בלתי-רשמי בין הסטודנטים גילה, כי כיום מגיע מספר המעשנים בקאמפוס הירושלמי בלבד ל-1000.

התחלתי לעשן בגיל 17 — כי התוצאה ישירה מהסיפורים ה' רבים שקראתי על השפעות הסם. רצייתי פשוט לנכות, ולו רק פעם אחת. וכשנפלה לידי ההזדמנות — עישנתי.

היה זה במועדון עומר כייאם ב' יפו. ישבתי עם אדם, שהכרתיו לראשונה בשעת ביקור בכיתה-ה' סוחר ברמלה. מכיוון שהיה בינינו אימון, אמר לי שהוא יוצא עם כמה חברה לעשן חשיש. ביקשתי להצטרף.

העישון נעשה בין חורבות של בתים הרוסים. אחד הנוכחים שכר בקבוק גולדסמאר, ולתוך צואר ה' בקבוק הכנים אדם אחד טבק של סיגריות דובק 10. אדם שלישי עורכב את הטבק עם פירוורי חשיש, ורביעי הכין פיה מקרטון של קופסת סיגריות. את הפיה הכניסו לצואר הבקבוק, והחל ס' כוב של "פחיתות" מתוך צוארי

מעשנים בישראל מחפשים בריחה או נסיגה? כדאי להתבונן בכמה מהם מקרוב יותר:

● באחת החילות הפין לפני שבוע בעל אימפריה תעשייתית הפתעה לאורחיו: הוא חילק להם סיגריות עם חשיש.

● אדריכל כפורסם, שזכה בפרסים רבים והנחשב לאחד המוכשרים בענף זה, כעשן

ידידיו של עיתונאי ישראלי:

הבקבוק שהחזק בצורה מיוחדת על-ידי אחד הנוכחים. התרגשתי. כולם השתעלו לאחר ה"סחיבה". כשהגיע תורי סחבתי בזירות את העשן. הרגשתי-חנק אחזה בני. אמרו לי לחזוק את העשן בקרבי זמן רב ככל יכולתי. החזקתי עד שהרגשתי שאיני יכול יותר.

סיכוב הסחיבות נמשך. לקחתי עוד סחיבה אחת. אנשי החבורה החלו לדבר ביתר חופשיות, ואני כמוהם. צחקנו מדברים שבאופן רגיל אינם מצחיקים במיוחד. אני השתוללתי מצחוק. הרגשתי פחד-חורת קלה, שגרמתי לי עירפול חושים.

חזרנו למועדון. הזמרת מצאה חן בעיני יותר ממקודם. בכלל, הרב' רים נראו לי יותר מעניינים. זו היתה ההתחלה. חזרתי על חוויה זו — כדי לר' אות את העולם נחמד יותר. כשי הפסקתי לבקר במועדון, חמשכתי לעשן בחברות אחרות. לחפתעתי